

[Ninn-Hansen.]

yderligere forskellige og rammer altså dem, der tidligere havde de høje dyrtidsportioner, stærkere. Er det nu et rigtigt princip at lægge ind ved en forhastet lovgivning? Er det ikke snarere udtryk for den siksakkurs, som vi dog har haft tilstrækkelig meget af i folketinget? Vi vil i de kommende dage lytte meget til, hvad de mange funktionærgrupper har at sige under udvalgsarbejdet, og vi vil tage stilling på grundlag af det, som vi hører herom.

Hr. Haunstrup Clemmensen vil gøre nogle bemærkninger om de øvrige lovforslag, der er fremsat, som regeringen altså mener at den skulle fremkomme med efter sine synspunkter, men som jo ikke er den nødvendige lovgivning her i landet i dette øjeblik for at sikre, at vi hindrer konflikterne.

Vi er i det konservative folkeparti indstillet på at forhandle på grundlag af forligsmandsskitsen, men gør opmærksom på, at vi kan ikke medvirke til, at en sådan lovgivning skal blokere folketingets kommende muligheder for at gribe ind i omkostningsforløbet. Vi ønsker en lovgivning, der sparer i det offentlige, der sikrer, at omkostningerne holdes nede, og åbner vejen til yderligere skattelettelser her i landet.

Haunstrup Clemmensen (KF):

I den redegørelse, statsministeren i formiddags gav folketinget, blev det understreget, at med den tilbageholdenhed med udviklingen i lønindkomsterne, der var tilsigtet med dette lovgivningskompleks, skulle der også være baggrund for, at en tilsvarende tilbageholdenhed blev udvist med hensyn til andre indkomster. Jeg vil gerne på mit partis vegne beklage, at de erhvervsforslag, der er fremsat, efter vor mening ikke lever op til denne statsministerielle grundtanke.

I lovforslaget om avancestop fastlåser man i princippet den absolutte bruttoavance i kroner og øre, der var gældende den 6. marts, altså i går. Det vil sige, at disse selvstændige erhvervsdrivende, der i en lang række tilfælde har mindre indkomster og

mindre tryghed end mange andre i det danske samfund, ikke må få deres personlige indkomst reguleret med så meget som en 1-øre. Nu vel, de må indregne deres medarbejderen stignende lønninger, men de må ikke selv få noget som helst mere til kompensati on af nogen form for dyrtid.

Det er jo ikke i regeringens planer foreslået, at lønmodtagerindkomsterne pr. 6. marts 1975 skal fastlåses på nøjagtig dette niveau. Der er tværtimod med udgangspunkt i forligsmandens skitse stillet forslag om en række, ganske vist moderate, forhøjelser. Vi mener, at avancelovsforslaget derved er i klar modstrid med den regel, som man fra regeringens side foreslår anvendt over for andre befolkningsgrupper.

Dertil vil jeg gerne yderligere føje, at skulle der være avancer, man finder urimeligt store, så har man i den gældende prislovgivning mange muligheder for at gribe ind. Det må vel være således, at regeringen og vi andre kan være enige om, at ikke mindst i en nedgangskonjunktur har den frie konkurrence stærke muligheder for at skabe netop den for brugerne bedste beskyttelse.

Jeg vil også gerne vedrørende de to andre erhvervsforslag understrege, at de lider af den samme skævhed, at man over for lønmodtagerindkomster foreslår visse moderate stigninger, men i princippet ikke foreslår noget tilsvarende for de andre indkomstarter. Ser man f. eks. på spørgsmålet om rentemarginalerne for pengeinstitutterne, hvoraf de skal afholde deres driftsomkostninger, foreslår man ikke blot en fastfrysning af den i dag gældende rentemarginal, men i realiteten en nedsættelse, fordi man tager 3 års gennemsnit, og det gør man på et tidspunkt, hvor der også for denne del af samfundslivet er tale om stigende omkostninger.

Jeg tror i det hele taget, der er grund til at understrege, at det, der er brug for i denne situation — ud over moderate indkomststigninger, så moderate som overhovedet muligt — er at fremme investeringer-